

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/123/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010892
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511010892.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému T. J. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných T. J. a T. X. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 1T/166/2011 zo dňa 16.10.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných T. X., nar. XX.XX.XXXX, a T. J., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 1T/166/2011 zo dňa 16.10.2013 tento (okresný súd) uznal obžalovaných T. J. a T. X. vinnými zo spáchania

obžalovaného T. J. v bodoch 1/ až 3/ rozsudku z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona.

Obžalovaného T. X. v bode 3/ rozsudku zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, ktorého (obzvlášť závažného zločinu) sa mali dopustiť obaja obžalovaní na skutkovom základe, že

1/ obžalovaný T. J.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s nasadenou agentkou vystupujúcou pod legendou T. Z. dňa 03.03.2011 v Hlohovci od nezistenej osoby zadovážil a v ten istý deň približne o 13.00 hod. v J. pred domom č.XXX v agentkinom aute tejto následne predal za sumu 350,- Eur injekčnú striekačku s metamfetamínom o hmotnosti 3457 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,0 % hmotnostných obsahujúcu 2489 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom toto množstvo zodpovedajúce 62 až 249 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky predstavuje v hodnotovom vyjadrení na čiernom trhu sumu 434,- až 2 490,- Eur;

2/ obžalovaný T. J.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s nasadenou agentkou vystupujúcou pod legendou T. Z. dňa 17.03.2011 v J. od nezistenej osoby zadovážil a v ten istý deň a v tej istej obci približne o 16.30 hod. v agentkinom aute tejto následne predal za sumu 600,- Eur vrečko s tlakovým uzáverom s metamfetamínom o hmotnosti 6,104 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 68,3 % hmotnostných obsahujúce 4169 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, pričom toto množstvo zodpovedajúce

104 až 417 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky predstavuje v hodnotovom vyjadrení na čiernom trhu sumu 728,- až 4 170,- Eur;

3/ obžalovaní T. J. a T. X.:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaného T. J. s nasadenou agentkou vystupujúcou pod legendou T. Z., dňa 18.04.2011 v Hlohovci požiadal obžalovaného T. X., aby mu zabezpečil na predaj pre inú osobu psychotropnú látku metamfetamín, čo aj obžalovaný T. X. následne urobil, metamfetamín zadovážil v Hlohovci od nezistenej osoby a odovzdal ho v desiatich zatavených injekčných striekačkách objemu 12 ml obžalovanému T. J., ktorý v ten istý deň približne o 15.30 hod. v V. na parkovisku pri W. v agentkinom aute tejto následne predal uvedené striekačky s metamfetamínom za sumu 5 000,- Eur, pričom boli obaja obžalovaní zadržaní políciou;

kriminalistickým skúmaním sa zistilo, že zatavené injekčné striekačky obsahovali spolu 70,979 g metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,0 % hmotnostných, pričom toto množstvo obsahujúce 53,234 g absolútneho metamfetamínu zodpovedá 1391 až 5323 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky a v hodnotovom vyjadrení na čiernom trhu predstavuje sumu - 9 317,- až 53 230,- Eur ; metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd ich za to odsúdil

obžalovaného T. J. podľa § podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 140 (stoštyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona, § 77 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Obžalovanému T. X. vymeral podľa § 172 odsek 2 k § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 120 (stodvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona mu uložil tiež ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

K ustálenému skutkovému stavu nachádzajúcemu sa vo výrokovej časti rozsudku v bodoch 1/ až 3/ dospel tento (okresný súd) na základe dokazovania realizovaného jednak pred zrušením rozsudku súdu I. stupňa na základe uznesenia odvolacieho súdu pod sp.zn. 6To/154/2012 zo dňa 14.2.2013, ako i na základe dokazovania realizovaného na základe ďalšieho (zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu pod sp.zn. 6To/78/2013 zo dňa 11.7.2013).

Rovnako realizoval dokazovanie v zmysle pokynu naznačeného v rozhodnutí tunajšieho odvolacieho súdu vyplývajúceho z obsahu uznesenia pod sp.zn. 6To/154/2012 zo dňa 14.12.2013.

Obsahom týchto (zrušujúcich uznesení) tunajšieho odvolacieho súdu bolo predovšetkým zisťovanie, či bolo použitie príslušníkov PZ Rakúskej republiky vystupujúcich v pozícii agentov pod legendou (T. Z. a X. B.) realizované v súlade so zákonom.

V tomto smere sa okresný súd oboznámil jednak so zmluvou medzi Slovenskej republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci, ktorá bola podpísaná vo Viedni dňa 13.2.004 a uverejnená v Zbierke zákonov pod č. 252/2005 Z.z.; so správou Rakúskej republiky, Spolkového Ministerstva vnútra nachádzajúcej sa na č.l. 1475, rovnako s písomným stanoviskom Prezídia PZ, odboru špecializovaných služieb, nachádzajúcim sa na č.l. 1550-1551, ako aj s ostatným spisovým materiálom majúcim sa zabezpečiť v rámci došetrenia veci.

V smere verifikácie legitimacy použitia príslušníka PZ iného štátu (Rakúskej republiky) bol tento ako vyplýva z dôvodov napadnutého rozsudku realizovaný v súlade s ustanovením § 77c odsek 1 Zákona Národnej rady SR pod č. 171/1993 Z.z. (o policajnom zbore v znení neskorších predpisov), ktoré (zákonné ustanovenie) oprávňuje príslušníka polície iného štátu podľa podmienok, v rozsahu a spôsobom ustanoveným medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo osobitným predpisom, vykonávať na území SR oprávnenia a povinnosti policajta. V tomto kontexte poukázal aj na čl. 10 odsek 7 citovanej medzinárodnej zmluvy o Policajnej spolupráci medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou, podľa ktorého (článku) zmluvné strany si navzájom môžu poskytovať agentov, ktorí konajú z poverenia a pod vedením príslušných orgánov druhej zmluvnej strany.

V neposlednom rade poukázal tento (okresný súd) aj na ustanovenie § 10 odsek 20 Trestného poriadku, podľa ktorého postavenie príslušníka polície iného štátu ako agenta je rovnoprávne s postavením príslušníka PZ ako príslušníka policajného zboru SR ako agenta, a preto príslušnosť k polícii iného štátu nezakladá rozdielne trestnoprávne posudzovanie inštitútu agenta a s ním získaných dôkazov.

Ich „angažovanie“ v šetrenej veci prebehlo procesným spôsobom, teda na základe príkazu sudcu pre prípravné konania na použitie agenta, resp. na základe vydaných príkazov na predstieraný prevod, ako sa tiež konštatuje v napadnutom rozsudku.

Ako priame (usvedčujúce dôkazy) ako vyplýva z dôvodov rozsudku súdu I. stupňa je možné považovať práve výpovede svedkov - utajených agentov, príslušníkov PZ Rakúskej republiky (T. Z. a X. B.).

Títo (predovšetkým utajená agentka T. Z.) vo svojej výpovedi podrobne popisuje spôsob ako na základe operatívnych informácií získaných na území Rakúskej republiky dostala kontakt na osobu, ktorá mala zabezpečovať drogy aj do Rakúskej republiky. Po získaní telefónneho čísla na dodávateľa pod menom T., ho kontaktovala. Pri vzájomnom rozhovore s ním pritom tento (T.) sa okrem iného zmienil, že čím bude väčšie množstvo odobratého materiálu (drogy) tým bude aj lepšia cena.

Okolnosti zadržania oboch obžalovaných (T. J. ako i T. X.) spolu s výpoveďou svedkyne - agentky T. Z. popísal vo svojej výpovedi aj ďalší agent vystupujúci pod legendou (X. B.), ktorý tiež je príslušníkom PZ Rakúskej republiky, pričom tento v poslednom prípade odberu psychotropnej látky pred jej vyplatením túto osobne skontroloval. Až následne došlo k odovzdaniu finančnej hotovosti (5000 eur) obžalovanému T. J., kde mal byť prítomný aj spoluobžalovaný T. X., po čom došlo k vykonaniu policajnej akcie v podobe zadržania podozrivých osôb.

Skutkové okolnosti vyplynúvšie z výpovede svedkov (agentov príslušníkov PZ Rakúskej republiky) sú podporené aj obsahom zabezpečených záznamov na základe odpočúvaní telekomunikačnej prevádzky, resp. na základe vyhotovených obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov. Z týchto priamo vyplýva, že bezprostredne v čase dohodnutých termínov dodávky zabezpečovanej psychotropnej látky (metamfetamínu) sa uskutočnili opakované telefonické hovory, jednak medzi utajovanou agentkou (T. Z.) a obžalovaným T. J., resp. v poslednom prípade realizovaného dňa 18.4.2011 tiež opakované telefonické rozhovory medzi obžalovanými T. J. a T. X..

Obsahom týchto (zabezpečených záznamov o vykonanej telekomunikačnej činnosti) sú pritom skutočnosti, ktoré priamo súvisia so zabezpečením požadovanej drogovej látky (metamfetamínu) pre utajovanú agentku (T. Z.).

V neposlednom rade súd I. stupňa za dôkaz priamo obžalovaných usvedčujúcich uvádza aj zápisnicu o ohliadke miesta činu vykonanej, resp. zrealizovanej dňa 18.4.2011 na parkovisku Obchodného domu W. v V., kde došlo k zaisteniu podozrivých osôb spolu s peňažnou hotovosťou vo výške 5.000 eur, ktorú (peňažnú hotovosť) krátko predtým odovzdala utajovaná svedkyňa (agentka T. Z.) obžalovanému T. J. za dodávku psychotropnej látky (metamfetamínu).

Kvalitatívne parametre obžalovaným T. J., resp. v poslednom prípade tiež T. X. zabezpečenej psychotropnej látky (metamfetamínu) boli stanovené podľa výsledkov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu, a to z odvetvia kriminalistickej toxikológie, ktoré výsledky potvrdili, že vo všetkých prípadoch zaistej psychotropnej látky sa jednalo o metamfetamín s koncentráciou účinnej látky od 68,3 po 75% hmotnostných.

Keďže celková hodnota zaistenej psychotropnej látky, podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky SR, dosiahla a prevýšila 10-násobok sumy 266 eur, je potrebné konanie obžalovaných kvalifikovať v zmysle kvalifikovanej skutkovej podstaty, teda že sa ho dopustili vo väčšom rozsahu. V tomto smere okresný súd poukázal na interpretačné ustanovenie § 125 odsek 1 Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky konania obžalovaných túto vyhodnotil I. stupňový súd ako konanie v priamom úmysle, čo je zrejmé z celého reťazca vykonaných dôkazov.

Samotnú aktivitu utajených agentov (príslušníkov PZ Rakúskej republiky) tento (prvostupňový súd) vyhodnotil ako aktivitu zákonnú (nepresahujúcu zákonné medze policajnej provokácie). Naopak títo (utajovaní agenti) v rámci svojich aktivít zameraných na odhalenie trestnej činnosti vytvárali situácie len bežné, obvyklé. Ich aktivita (ako utajovaných agentov) nastúpila až po tom, ako bolo evidentné, že osoby podozrivé už trestnú činnosť rovnakého (drogového charakteru) páchali.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestov ukladaných obžalovaným, súd I. stupňa vychádzal jednak z okolností prípadu šetreného, ako i s poukazom na samotný doterajší profil týchto (obžalovaných T. J. a T. X.).

Zistil pritom, že obžalovaný T. J. bol v minulosti 1-krát súdne trestaný, napriek skutočnosti, že sa dopustil aj ďalšej trestnej činnosti po tom, ako mal spáchať aktuálne šetrenú, zistil, že výroky o trestoch z týchto (neskorších odsúdení) boli zrušené, a preto jeho konanie bolo potrebné posúdiť ako konanie recidívne.

Ohľadne obžalovaného T. X. zistil, že tento bol v minulosti 2-krát súdne trestaný, avšak v súčasnosti sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol.

Aj s ohľadom na osobný profil oboch obžalovaných im tento (prvostupňový súd) ukladal tresty diferencované, a to hlavne s ohľadom na doterajší spôsob ich života. Za zákonu zodpovedajúci pritom u obžalovaného T. J. považuje súd I. stupňa trest v trvaní 140 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. U obžalovaného T. X. za zákonu zodpovedajúci považuje trest odňatia slobody v trvaní 120 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obom obžalovaným, vzhľadom ku skutočnosti, že boli stíhaní za spáchanie obzvlášť závažného úmyselného trestného činu, uložil tiež aj ochranný dohľad v trvaní 1 roka, ako opatrenie obligatórne.

Proti rozsudku súdu I. stupňa opätovne podali odvolanie obaja obžalovaní, a to T. J., ako i T. X., pričom podané odvolania odôvodnili v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcov.

Obžalovaný T. J. v písomných dôvodoch odvolania namieta predovšetkým tú skutočnosť, že súd I. stupňa v rámci vykonaného dokazovania neozrejmil legitímnosť pôsobenia zahraničných agentov na území SR. Má za to, že príslušné (bezpečnostné orgány) našej republiky pri angažovaní agentov príslušníkov polície iného štátu (Rakúskej republiky) postupovali v rozpore so zmluvou uzatvorenou medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci zo dňa 13.2.2004 uverejnenej v Zbierke zákonov pod č. 252/2005. Pre takýto záver podľa jeho názoru nasvedčuje aj správa Rakúskej republiky, Spolkového Ministerstva vnútra, podľa ktorej v predmetnej trestnej veci nebol daný príslušný písomný súhlas o nasadení policajtov cudzieho štátu v postavení agentov na území SR. Z uvedeného rezultuje jediný záver, a to, že policajné orgány SR prekročili svoju právomoc a porušením zákona vlastne zmarili priebeh vyšetrovania a aj jeho ukončenie.

Dôkazy zabezpečené a súčasne vyprodukované na základe takéhoto nezákonného postupu sú podľa jeho názoru celkom nepoužiteľné v rámci prebiehajúceho trestného konania. V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby.

Rovnaký odvolací dôvod uviedol v zdôvodnení odvolania aj obžalovaný T. X.. Má za to, že okresný súd v rámci odôvodnenia svojho rozsudku nesystémovo vyložil čl. 10 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci.

V zmysle čl. 10 odsek 1 predmetnej zmluvy podmienkou pre nasadenie príslušníkov PZ Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky by bola samotná žiadosť Rakúskej republiky, ktorá však realizovaná nebola. Aj odsek 7 uvedeného čl. 10 zmluvy je podľa jeho názoru potrebné vykladať systémovo z predchádzajúcimi odsekmi predmetného (čl. 10 zmluvy). V tejto súvislosti poukázal aj na právny názor vyslovený v rozhodnutí odvolacieho súdu, od ktorého sa nemal tento (prvostupňový súd) odkloniť.

Poukázal tiež na neprípustný zásah polície do skutkového deja spočívajúci v tom, že iniciatíva v otázky objednania konkrétneho množstva drogy vždy vychádzala od agentky polície. Táto (neprípustná iniciatíva agentky) má byť preukázaná aj na základe samotnej výpovede tejto (agentky) z hlavného pojednávania realizovaného prostredníctvom telemostu, keď obžalovanému M. J. naznačila, že má k dispozícii sumu 10.000 eur a opýtala sa ho koľko jej za túto sumu môže ponúknuť. Týmto svojim konaním vlastne iniciovala konanie obžalovaného T. J. zabezpečiť, čo najväčšie množstvo drogy, ktorú sa aj tento snažil cez rôznych kamarátov v priebehu konania nestotožnených zabezpečiť, čo sa mu v konečnom dôsledku v plnom rozsahu nepodarilo.

Obdobné (neprípustné iniciovanie) konania obžalovaného malo prebehnúť aj v súvislosti s druhým nákupom drogy touto agentkou od neho.

Samotná aktivita agentky pritom priamo súvisí s právnou kvalifikáciou skutku, ktorá (právná kvalifikácia) je závislá od množstva drogy zobchodovanej.

Nezákonnosť postupu orgánov prípravného konania vidí aj v prípade vydania príkazu na predstieraný prevod, keď predmetný príkaz umožnil agentom predstierať kúpu ľubovoľného množstva omamnej alebo psychotropnej látky, čo považuje za neprípustné.

Sama táto skutočnosť spôsobuje nezákonnosť všetkých ostatných dôkazov nadväzujúcich na tento (nezákonne vykonaný dôkaz) v podobe realizovaného príkazu na predstieraný prevod.

Nezákonnosť postupu polície vidí aj v tom, že táto (polícia) nedoložila do spisu všetky záznamy z odpočúvania komunikácie medzi agentkou a obžalovaným T. J., čím skreslila svoju činnosť a zastrela svoju aktívnu účasť na priebehu skutku, resp. skutkov. V tomto smere poukázal na uznesenie NS SR pod č.k. 3To/6/2009 z 23.6.2010, čo neumožňuje chýbajúcu medzeru v dôkazoch vykladať v jeho neprospech, keďže by to bolo v rozpore s jednou zo základných zásad trestného konania (in dubio pro reo).

Rovnako preklad záznamov zabezpečených v rámci odpočúvania z nemeckého jazyka do slovenčiny vykonával príslušný operatívny pracovník polície, čo považuje takisto za postup odporujúci Trestnému poriadku, keďže takýto (postup polície) nie je možné preskúmať.

Zo samotného dokazovania realizovaného počas prípravného konania, resp. počas dokazovania na hlavnom pojednávaní, pritom nebol produkovaný žiadny relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že aj on participoval na zadovážovaní drogy pre obžalovaného J.. V tomto smere už samotné vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania, resp. vznesení obvinenia proti nemu považuje za zmatečné a odporujúce súčasne Trestnému poriadku v ustanoveniach viažucich sa k obsahu uznesenia o trestnom stíhaní osoby obvinenej.

Ani rozsah trestnej činnosti majúcej sa ním spáchať nebol v priebehu dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ozrejmený. Súd síce na jednej strane konštatuje, že mal spáchať trestnú činnosť spolu s obžalovaným J. vo väčšom rozsahu, na strane druhej však v súdnej praxi obvyklým spôsobom nerealizoval stanovenie hodnoty drogy v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu šetrenej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že v roku 2011 sa hodnota gramu predmetnej drogy (metamfetamínu) v rámci trnavského kraja pohybovala v rozsahu od 20 do 55 eur, čo samotný súd odmietol bližšie zisťovať.

Najmenšia hodnota zaistenej drogy berúc do úvahy tieto kritériá s poukazom na trestnú činnosť majúcu sa ním spáchať, mala byť v rozsahu 53,234 gramu v hodnote 1.064,68 eura, ktorá skutočnosť nezodpovedá väčšiemu rozsahu. V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/, e/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade v zákonnej lehote podaných a súčasne odôvodnených odvolaní, odvolací súd postupoval podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, keďže aj tento (postup konania) bol odvolaniami napádaný, pričom dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných (T. J., ako i T. X.) je potrebné vyhodnotiť ako odvolania neodôvodnene podané.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom toto (dokazovanie) bolo realizované aj v zmysle intencií naznačených v predchádzajúcich (zrušujúcich uzneseniach) Krajského súdu Trnava pod sp.zn. 6To/154/2012 zo dňa 14.2.2013, ako i uznesenia pod sp.zn. 6To/78/2013 zo dňa 11.7.2013. Skutkové závery obsiahnuté v bodoch 1 až 3 rozsudku súdu I. stupňa priamo korešponujú s obsahom vykonaných dôkazov, kde je potrebné poukázať predovšetkým na dôkazy priamo obžalovaných usvedčujúce v podobe výpovedí utajených svedkov (T. Z. a X. B.) vystupujúcich v pozícii agentov.

Ich „angažovanie“ do predmetnej trestnej veci priamo súviselo s poznatkami rakúskej polície disponujúcej vedomosťami o dodávke drogových látok zo Slovenska do Rakúskej republiky zabezpečovaných osobou pod menom T.. Po získaní telefonického kontaktu na tohto (slovenského dodávateľa pod menom T.), uvedená neskôr angažovaná agentka (T. Z.) kontaktovala telefonicky dodávateľa pod menom T., pričom po prvom stretnutí s týmto (T.) dohodla zakúpenie drogy od neho, kedy sa tento vyjadroval aj k množstvu drogy (umožňujúcej ním dodať) na základe požiadavky utajenej agentky (T. Z.). Pri vzájomnom rozhovore s uvedenou osobou (T.) sa tento vyjadril, že čím bude väčšie množstvo odberu, bude aj lepšia cena, najmä keď sa lepšie spoznajú. Pri treťom odbere drogy mu uviedla, že má k dispozícii 10.000 eur a spýtala sa ho, koľko (drogovej látky) jej môže za túto sumu ponúknuť. Zmieňoval sa pritom, že môže zabezpečiť aj 200 kubíkov drogy (metamfetamínu). Pri poslednom odbere drogy prišla na stretnutie dňa 18.4.2011 spolu s kolegom - druhým agentom (X. B.). Na toto stretnutie prišiel obžalovaný J. spolu aj s obžalovaným X., kedy si prisadli k nim do auta a chceli obaja vidieť peniaze. Ukázala im čiastku 10.000 eur, ktoré peniaze chceli zobrať dopredu s čím, ale nesúhlasila a uviedla, že peniaze vydá až, keď donesú tovar. S časovým odstupom sa obžalovaný J. vrátil s tým, že doniesol menšie množstvo drogy ako pôvodne sľúbil. V tomto momente zabezpečenia drogy svedok - utajený agent X. B. zobral jednu striekačku, ktorú mimo auta otestoval a až následne, keď sa vrátil, utajená agentka (T. Z.) vyplatila obžalovanému T. J. sumu 5.000 eur, po čom došlo k vykonaniu policajnej akcie za účelom zadržania tak obžalovaného T. J., ako aj v druhom motorovom vozidle nachádzajúceho sa T. X..

Keďže skutočnosti vypovedané uvedenými (utajovanými agentmi príslušníkmi polície Rakúskej republiky) priamo korešponujú s obsahom vykonaných odposluchov zabezpečených cez realizáciu informačno-technických prostriedkov, ako i s ďalšími procesnými inštitútmi v podobe realizovaného predstieraného prevodu, zabezpečenými na základe príslušných zákonných súhlasov, správne súd I. stupňa skonštatoval, že je možné obsah podaných svedeckých výpovedí realizovaných prostredníctvom telemostu hodnotiť ako výpovede vierohodné; obžalovaných usvedčujúce priamo. Uvedené závery je možné pritom konštatovať aj vo vzťahu k osobe spoluobžalovaného T. X., ktorý spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu poprel. Samotný obžalovaný T. J. v rámci ním produkovanej obhajoby nepoprel, že by zabezpečoval drogové látky pre utajovanú svedkyňu (agentku T. Z.), avšak sa bránil tou skutočnosťou, že všetky jeho aktivity realizoval len na základe výslovnej požiadavky a na popud uvedenej (agentky Rakúskej republiky T. Z.). Naviac sa obhajoval skutočnosťou, že v jednotlivých prípadoch tejto zabezpečoval nie drogu (pervitín), ale nosil jej len cukor. Malo sa pritom jednať o prvé dva predaje drogy tejto (agentke Rakúskej republiky).

Ani v tomto smere nemožno obhajobné tvrdenia tohto (obžalovaného T. J.) akceptovať, keďže z výsledkov skúmania kriminalistického a expertízneho ústavu realizovaného bezprostredne po zaistení

drogovej látky bolo zistené, že sa jedná vždy o metamfetamín s koncentráciou účinnej látky 72, resp. 68,3 % hmotnostných.

Skutkové závery obsiahnuté v príslušných bodoch (v bodoch 1 až 3) rozsudku súdu I. stupňa si preto ako správne zistené osvojil aj súd odvolací, keďže z vykonaného dokazovania vyhodnoteného jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach nemal dôvod spochybňovať ktorýkoľvek dôkaz obžalovaných T. J., resp. T. X. usvedčujúcich.

Z hľadiska aktivity utajenej agentky (T. Z.) považuje za potrebné tunajší odvolací súd uviesť, že jej činnosť od počiatku jej angažovania bola usmerňovaná prostredníctvom orgánov polície Slovenskej republiky. K jej nasadeniu došlo až po získaní informácií súvisiacich s osobou menom T. majúcou dodávať drogové látky na územie Rakúskej republiky. Jej aktivitu nie je možné označiť ako policajnú provokáciu, keďže bolo evidentné, že dôvodom jej nasadenia boli už existujúce poznatky o páchanej trestnej činnosti týmto (obžalovaným T. J.). Pod policajnou provokáciou pritom v zmysle ustálenej súdnej praxe je potrebné rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti vedené snahou, aby osoba, ktorá by inak protiprávne nekonala, spáchala trestný čin.

Vzhľadom na vyššie naznačené nie je možné teda konštatovať, že by sa aktivitami práve uvedenej agentky (T. Z.) iniciovala trestná činnosť obžalovaného T. J., ktorý by bez jej aktivity zrejme žiadnu trestnú činnosť nespáchal.

Naopak odvolací súd zastáva názor, že sa v jej aktivite realizovala „skrytá reakcia polície“ ako činnosť zameraná na zistenie skutočností dôležitých pre trestné konania, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestnoprávnom postihnuteľnom konaní, ako i zabránenie mu v jeho pokračovaní, a to všetko v snahe minimalizovať spôsobené následky.

Z obsahu vykonaných telefonických, resp. priamych dohovorov s obžalovaným T. J. je možné zistiť, že vytvárala u tohto (obžalovaného T. J.) podmienky, ktoré však z hľadiska situácie možno označiť za možné a ako i obvyklé. Súčasne nie je výnimočné, ktoré boli realizované ako je už vyššie konštatované až s odstupom času po tom, čo páchatel' sa už trestnej činnosti rovnakého charakteru dopúšťal (išlo o operatívne informácie polície Rakúskej republiky vo vzťahu k osobe T.).

V tomto smere obdobným spôsobom naznačenú situáciu rieši aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. Tpj 14/2013. Za zákonne súladný je potrebné považovať aj realizovaný predstieraný prevod v zmysle § 112 odsek 1 Trestného poriadku, keďže bol k nemu vydaný jednak príslušný zákonný súhlas, pričom sa z hľadiska jeho obsahu jedná o zaisťovací úkon, ktorého účelom je zabezpečiť, resp. zaistiť veci pochádzajúce z trestného činu alebo predmet, ktorý je určený na spáchanie trestného činu. Trestný poriadok v kontexte tohto (vykonávaného predstieraného prevodu) neupravuje žiadne limity v smere rozsahu realizovaného tohto (zaisťovacieho úkonu). Ako neopodstatnenú preto je potrebné vyhodnotiť námietku obžalovaného T. J. v smere vykonaného tohto (predstieraného prevodu). Z obsahu zabezpečovaných záznamov z odpočúvania komunikácie medzi utajenou agentkou (T. Z.) a T. J. je zrejmé, že sa príslušné (záznamy) v spise nachádzajú, pričom z poznatku odvolacieho súdu nie je zrejmé, že by okrem existujúcich záznamov existovali aj iné. Samotné záznamy realizovaných odposluchov v nemeckom jazyku boli pretlmočené pracovníkmi polície ovládajúcimi nemecký jazyk s tým, že následne obsah samotných prepisov hovorov bol verifikovaný aj riadnym prekladateľom, ktorý postup je možné hodnotiť za zákonne súladný, a preto ani v tomto smere nebolo možné akceptovať obhajobné námietky obžalovaného T. X. namietajúceho tieto skutočnosti v rozsahu vykonávaných úkonov vo vzťahu k obžalovanému T. J..

Správne súd I. stupňa postupoval aj v časti právneho zhodnotenia konania obžalovaného, resp. obžalovaných T. X. a T. J., ktorých konanie posúdil ako pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona ohľadne obžalovaného T. J. a súčasne ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona ohľadne obžalovaného T. X., keďže neoprávnene zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, pričom tento čin spáchali vo väčšom rozsahu.

Okresný súd vychádzal pritom z interpretačného ustanovenia (§ 125 odsek 1 Trestného zákona), podľa ktorého zákonného ustanovenia škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 10-násobok sumy 266 eur. Hľadisko určujúce výšku škody v konkrétnom prípade sa pritom použije aj na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Hodnota predávanej drogovej látky (metamfetamínu) v jednotlivých prípadoch bola určovaná na základe vzájomnej dohody predávajúceho a kupujúceho. Výška prospechu takto získaného predávajúcim (obžalovaným T. J. a T. X. v súvislosti s bodom 3/ rozsudku prevyšuje sumu 10-násobku sumy 266 eur, čím je naplnený aj tento (kvalifikovaný znak) skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Trestného zákona.

Vzhľadom na okolnosti šetrenej trestnej činnosti je evidentné, že drogové látky (metamfetamín) nemal byť určený konzumentom v regióne trnavského kraja, a preto ani v tomto kontexte nie je možné obhajobou obžalovaného T. X. namietanú skutočnosť v smere ohodnotenia zabezpečovaného metamfetamínu akceptovať. Ako už bolo konštatované, bolo potrebné zohľadňovať zákonný znak výšky prospechu získaného práve touto (protiprávnou činnosťou) oboch obžalovaných.

Zodpovedá skutočnosti, že tunajší odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa v dvoch prípadoch zrušoval, pričom podstatnými dôvodmi pre takýto (procesný postup) spočívajúci v zrušení I. stupňového rozsudku súvisel s potrebou objasnenia legitimity nasadenia príslušníkov polície Rakúskej republiky v pozícii utajených agentov na území Slovenskej republiky. Predmetná potreba (v podobe ozrejmenia legitimity nasadenia týchto) vyvstala hlavne v súvislosti s procesným postupom I. stupňového súdu realizujúceho výsluch oboch utajených agentov (T. Z. a X. B.) realizovaného prostredníctvom telemostu.

Súd I. stupňa sa touto záležitosťou (v smere ozrejmenia legitimity nasadenia utajených agentov (T. Z. a X. B.)) podrobnejšie zaoberal až po realizovaní dokazovania na základe uznesenia tunajšieho odvolacieho súdu pod sp.zn. 6To/78/2013 zo dňa 11.7.2013.

Možnosti nasadenia agenta na území iného štátu upravuje ustanovenie § 117 odsek 14 Trestného poriadku. Podľa tohto zákonného ustanovenia agent môže plniť úlohy i na území iného štátu. O jeho vyslaní do zahraničia po predchádzajúcom súhlase príslušných orgánov štátu, na ktorého území má pôsobiť, a na základe príkazu podľa odseku 5 rozhoduje prezident Policajného zboru, ak medzinárodná zmluva neustanovuje iný postup. Rovnako sa postupuje, ak má na území Slovenskej republiky pôsobiť ako agent príslušník iného štátu.

Podľa § 117 odsek 5 Trestného poriadku podmienkou na použitie agenta je príkaz, ktorý vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami.

Súčasne, podľa názoru odvolacieho súdu, s ohľadom na konkrétne okolnosti veci preskúmvanej odvolacím súdom je potrebné uviesť, že pri „angažovaní“ príslušníkov polície Rakúskej republiky v podobe agentov (T. Z. a X. B.) sa nejednalo o situáciu naznačenú v ustanovení § 117 odsek 14 Trestného poriadku.

Nejednalo sa ani o prípad naznačený v čl. 10 odsek 1 až 6 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci, ktorá bola podpísaná vo Viedni dňa 13.2.2004 uverejnená v Zbierke zákonov pod č. 252/2005 Z.z., keďže aktivita „angažovaných“ (príslušníkov policajného zboru Rakúskej republiky) v pozícii agentov nevychádzala z rakúskej strany. Išlo o aktivitu výlučne slovenských orgánov zameranú na objasňovanie trestnej činnosti páchanej slovenskými občanmi na území Slovenskej republiky, angažujúcich agentov (príslušníkov PZ Rakúskej republiky).

Konštatujúc vyššie naznačené, v podobe priamej nepoužiteľnosti naznačených inštitútov nachádzajúcich sa v ustanovení § 117 odsek 14 Trestného poriadku, resp. príslušných článkov zmluvy, jediným použiteľným právnym predpisom ozrejmujúcim legitimitu zvoleného procesného postupu (v podobe angažovania príslušníkov polície Rakúskej republiky pre potreby orgánov slovenskej polície) vyplýva z ustanovenia § 77c odsek 1 a 2 Zákona č. 171/1993 Z.z. (o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov).

Podľa § 77c odsek 1 uvedeného zákona (č. 171/1993 Z.z.) príslušník polície iného štátu môže podľa podmienok, v rozsahu a spôsobom ustanoveným medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo osobitným predpisom, vykonávať na území Slovenskej republiky oprávnenia a povinnosti policajta. Príslušník polície iného štátu, ktorý sa zúčastňuje na území Slovenskej republiky spoločnej operácie, môže vykonávať oprávnenia a povinnosti policajta za podmienok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 77c odsek 2 zákona č. 171/1993 Z.z. ak nie je uzatvorená medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, a ak je to potrebné na plnenie úloh Policajného zboru, možno so súhlasom ministra alebo ním poverenej osoby a so súhlasom príslušného orgánu cudzieho štátu využiť v rozsahu ustanovenom týmto zákonom príslušníka polície iného štátu ako legalizanta a agenta (uvedené pod písmenom a/).

Keďže síce existuje medzinárodná zmluva o Policajnej spolupráci medzi Slovenskou a Rakúskou republikou vyššie prezentovaná, ktorá súčasne spôsob „angažovania“ príslušníkov polície Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky neupravuje, bolo možné, podľa názoru odvolacieho súdu, postupovať pri využití príslušníka polície iného štátu spôsobom naznačeným v tomto (citovanom ustanovení § 77c odsek 2 písmeno a/ zákona č. 171/1993 Z.z.). Podmienkou pre takýto procesný postup je pritom súhlas ministra, resp. ním poverenej osoby vydávaného slovenským zástupcom a súčasne je podmienený súhlasom príslušného orgánu cudzieho štátu.

Z oboznámených listinných dôkazov realizovaných práve v súvislosti s využitím príslušníkov polície Rakúskej republiky je zrejmé, že za slovenskú stranu príslušný súhlas na využitie týchto (príslušníkov rakúskej polície) bol vydaný viceprezidentom Policajného zboru. Na č.l. 1475 sa súčasne nachádza preklad úradného záznamu vydaného Spolkovým ministerstvom vnútra Rakúskej republiky, podľa ktorého v r. 2011 na základe žiadosti slovenských bezpečnostných orgánov na území Slovenskej republiky bol realizovaný predstieraný prevod návykových látok prostredníctvom úradníkov skrytého vyšetrovania, úradu II/BK/5.3. Nasadenie rakúskych úradníkov v Slovenskej republike sa uskutočnilo so súhlasom Úradu II/BK/5.3. s tým, že v súčasnosti nie je možné zistiť, či uvedený súhlas bol doručený slovenským bezpečnostným orgánom písomne, alebo sa jednalo len o ústne oznámenie (viď. č.l. 1473-1474).

Keďže zákon v jeho príslušnom ustanovení (§ 77c odsek 2 zákona č. 171/1993 Z.z.) bližšie nešpecifikuje formu vydávaného súhlasu príslušného cudzieho orgánu, bolo možné takto vydaný a súčasne oboznámený súhlas, z pohľadu konajúceho súdu, akceptovať.

Týmto súčasne boli naplnené príslušné zákonné požiadavky umožňujúce využiť v rozsahu ustanovenom zákonom (č. 171/1993 Z.z.) príslušníkov polície iného štátu v pozícii legalizantov a agentov.

Preskúmavajúc napokon napadnutý rozsudok vo výroku o treste tento (odvolací súd) zistil, že tresty uložené obom obžalovaným spadajú do zákonného rámca vzťahujúceho sa k ustálenej právnej kvalifikácii konania týchto (obžalovaných).

Rovnako tak uložené tresty reflektujú na zákonné požiadavky v smere zabezpečenia tak generálnej, ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov a v neposlednom rade aj na samotné osobné profily obžalovaných z hľadiska predchádzajúceho spôsobu ich života.

Za zákonne súladný a súčasne konkrétnym okolnostiam zodpovedajúci považuje odvolací súd aj výrok rozsudku súdu I. stupňa v smere zaradenia obžalovaných na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia ohľadne obžalovaného T. J., resp. pre zaradenie do výkonu trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia ohľadne obžalovaného T. X., kde tento (prvostupňový súd) odôvodnil jeho „miernejšie“ zaradenie s poukazom na ustanovenie § 48 odsek 4 Trestného zákona.

Zákonne súladný je aj výrok rozsudku súdu I. stupňa v smere uloženého ochranného opatrenia v podobe ochranného dohľadu v trvaní 1 roka obom obžalovaným, keďže sa jedná o obligatórne opatrenie ukladané v súvislosti s potrestaním páchatel'a dopúšťajúceho sa obzvlášť závažného zločinu.

Nezistiac akýkoľvek dôvod na zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozsudku, rozhodol tento odvolací súd v zmysle výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.